DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 14 maja 2025 r.

Poz. 4836

Podpisany przez:
Anna Teresa Gogołowicz
Data: 14.05.2025 12:31:29

UCHWAŁA NR 5.75.2025
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 18 lutego 2025 r.

w sprawie orzeczenia nieważności uchwały Nr 6.VIII.2025 Rady Gminy Wiązowna z dnia 28 stycznia 2025 r. zmieniającej uchwałę nr 72.IV.2024 Rady Gminy Wiązowna z dnia 17 września 2024 w sprawie opłaty targowej

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1. Orzeka o nieważności uchwały Nr 6.VIII.2025 Rady Gminy Wiązowna z dnia 28 stycznia 2025 r. zmieniającej uchwałę nr 72.IV.2024 Rady Gminy Wiązowna z dnia 17 września 2024 w sprawie opłaty targowej, z powodu istotnego naruszenia art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70 z późn. zm.).

§ 2. Na niniejszą uchwałę służy Gminie Wiązowna skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 31 stycznia 2025 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr 6.VIII.2025 Rady Gminy Wiązowna z dnia 28 stycznia 2025 r. zmieniająca uchwałę nr 72.IV.2024 Rady Gminy Wiązowna z dnia 17 września 2024 w sprawie opłaty targowej.

Stosownie do art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, przedmiotowa uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Badając przedmiotową uchwałę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 1 przedmiotowej uchwały Rada Gminy Wiązowna, na podstawie art. 19 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, wprowadziła zmiany w uchwale nr 72.IV.2024 Rady Gminy Wiązowna z dnia 17 września 2024 r. w sprawie opłaty targowej, cyt.

„1) § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie: »Poboru opłaty targowej dokonuje inkasent, na którego wyznacza się Urząd Gminy Wiązowna«;

2) w § 6 uchyla się ust. 3.”..

Poprzez ww. zapisy Rada Gminy Wiązowna dokonała zmiany inkasenta wyznaczonego do poboru opłaty targowej na terenie Gminy Wiązowna (ze spółki Hydrodukt Sp. z o.o. na Urząd Gminy Wiązowna) oraz uchyliła § 6 ust. 3 uchwały Nr 72.IV.2024 o treści, cyt. „Ustala się wynagrodzenie inkasenta za pobór opłaty targowej w wysokości 95 % pobranych i terminowo odprowadzonych przez niego kwot.”.

W przedstawionym stanie faktycznym Kolegium Izby zauważa, że Rada Gminy Wiązowna nie ustaliła wynagrodzenia za wprowadzone inkaso, co istotnie narusza art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W ocenie Kolegium Izby w przypadku zarządzenia poboru opłaty targowej w drodze inkasa i wyznaczenia inkasenta, Rada Gminy Wiązowna powinna określić wysokość wynagrodzenia za inkaso. Zgodnie bowiem z art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy w drodze uchwały może zarządzić pobór opłaty w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. Pobór opłaty targowej został zarządzony w drodze inkasa, co obligowało organ stanowiący również do określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso.

Jak wskazał NSA w uzasadnieniu do wyroku z dnia 12 maja 2021 r. III FSK 3061/21, cyt. „Jeżeli zatem rada gminy zarządza pobór opłaty miejscowej w drodze inkasa jednocześnie zobowiązana jest do określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso” (tak również: wyrok WSA w Łodzi z dnia 16 października 2014 r. I SA/Łd 1001/14). Podobnie WSA w Łodzi w wyroku z dnia 9 października 2013 r. I SA/Łd 829/13 zwrócił uwagę, cyt. „Wyznaczenie inkasenta i określenie wysokości jego wynagrodzenia należy bowiem do wyłącznej kompetencji rady gminy i nie może być przekazywane innym organom”.

Zdaniem Kolegium Izby konsekwencją zarządzenia poboru opłaty w formie inkasa jest wyznaczenie inkasentów i określenie wynagrodzenia z tego tytułu. Potwierdzeniem tego jest fakt, że w przepisie art. 19 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zawarta jest koniunkcja (użycie spójnika „i”), cyt. „określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso”. Kolegium Izby zwraca uwagę, że zgodność z prawem aktu wydawanego na podstawie upoważnienia ustawowego polega na jego pełnym realizowaniu. Brak uregulowania zagadnienia objętego delegacją ustawową, świadczy o niewyczerpaniu upoważnienia do stanowienia aktu prawa miejscowego. Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą, zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał stanowi istotne naruszenie prawa (tak: wyrok NSA z dnia 17 lutego 2016 r. II FSK 3595/13).

Badając zgodność z prawem przedmiotowej uchwały, Kolegium Izby stwierdza, że brak ustalenia wynagrodzenia za wprowadzone inkaso istotnie narusza prawo i przesądza o dotknięciu badanej uchwały wadą prawną, w świetle art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Mając na uwadze powyższe, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło, jak w sentencji niniejszej uchwały.

Przewodniczący
Wojciech Tarnowski